

Arrest

nr. 80 410 van 27 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 februari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 januari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 16 augustus 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 2 januari 2012 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Dat is de bestreden beslissing.

“Uit artikel 9 ter, § 1, 4° lid en artikel 9 ter 3, 3° volgt de verplichting op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens m. n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch

getuigschrift dd 13.07.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9 ter §1, 4° lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden“.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Eerste en enig middel: Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van artikel 9 ter vreemdelingenwet, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel; Aangezien de bestreden beslissing de verblijfsaanvraag van verzoeker onontvankelijk verklaard omdat het standaard medisch getuigschrift dd. 13.07.2011 geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van ernst van de ziekte en bovendien geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd werd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Terwijl het door verzoekster bij haar aanvraag onder stuk 2 gevoegde medisch attest dd. 13.07.2011 van dokter Vangeneugden vermeldt: ruglast met gangstoornis tot gevolg t.g.v. posttrauma ten gevolge van een vroegere fractuur + depressie (stuk 4); Dat bij het standaard medisch attest dd. 13.07.2011 onder stuk 2 ook een meer uitgebreide bijlage gevoegd was van dr. Vangeneugden (stuk 5); Dat de bestreden beslissing enkel melding maakt van het standaard medisch attest dd. 13.07.2011, maar geen enkele melding maakt van de bijlage; Dat uit de bestreden beslissing bijgevolg niet blijkt of verweerder de bijlage wel in aanmerking heeft genomen; Dat de bestreden beslissing zodoende formeel niet afdoende gemotiveerd is, omdat uit de beslissing niet blijkt dat alle elementen van het dossier in rekening werden genomen; Dat in tegendeel de bestreden beslissing vermeldt: “Dat geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd werd, opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Dat dit laat vermoeden dat de bijlage buiten beschouwing werd gelaten, omdat deze niet opgesteld werd conform het standaard medisch getuigschrift; Dat de bestreden beslissing daarmee artikel 9 ter VW schendt en de beginselen van behoorlijk bestuur, aangezien in artikel 9 ter VW niet bepaald wordt dat alleen maar medische attesten in de vorm van een standaard medisch attest mogen in overweging genomen worden en ook de bijlagen bij de standaard medische attesten in de standaard-vorm moeten opgesteld zijn. Dat verweerder daarmee een voorwaarde heeft toegevoegd aan artikel 9 ter VW. Dat het kennelijk onredelijk is om ook van de bijlagen bij een standaard medisch attest te eisen dat deze opgesteld zijn in de vorm van het standaard medisch attest. Dat tot slot het standaard medisch attest vermeldt “ruglast met gangstoornis”, waarbij “met gangstoornis” wijst op de graad van ernst van de ruglast; Dat de beoordeling van de graad van ernst trouwens volgens artikel 9 ter VW dient te gebeuren door een ambtenaar-geneesheer en niet door een DVZ-gemachtigde die geen arts is; Zodat de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt, alsmede de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel en artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet;”

2.2. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. (...) Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: (...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid (...).”

In het medisch getuigschrift onder de vraag B “diagnose” wordt enkel vermeld: “ruglast sekundair op gangstoornissen ten gevolge van pijn postosteosynthese; patiënte zegt depressief te zijn”. Enkel de aandoening wordt hier weergegeven. De bestreden beslissing is genomen als gevolg van de vaststelling dat in het medisch getuigschrift de graad van ernst niet wordt vermeld.

Het is gemachtigde die de ontvankelijkheidsvoorwaarden onderzoekt, vooraleer het medisch getuigschrift overgemaakt wordt aan de raadgevende arts. Het medisch getuigschrift is bestemd voor de gemachtigde. Vandaar de betiteling die de wetgever heeft gegeven aan het verplicht te gebruiken standaard medisch getuigschrift. (“bestemd voor de Dienst Humanitaire regularisaties” en niet “voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken”). Het komt de gemachtigde niet toe om het aan de aanvraag gehechte medisch getuigschrift inhoudelijk te onderzoeken, doch wel naar de vorm. Hij moet de ontvankelijkheidsvoor-

waarden nagaan en onderzoeken of voldaan is aan de bij wet gestelde voorwaarden, met name dient hij qua vorm na te gaan of de aanvraag een standaard medisch getuigschrift bevat zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en of dit medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt. Enkel wanneer aan die wettelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden is voldaan, wordt het dossier voor advies overgemaakt aan de ambtenaar-geneesheer. Aangezien de graad van ernst niet is vermeld in het standaard medisch getuigschrift, is het niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde *“geen enkele melding maakt van de bijlage”*.

De determinerende motieven kunnen op eenvoudige wijze gelezen worden in de bestreden beslissing, zodat verzoekster niet aantoonbaar op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en maakt geen schending uit van de door verzoekster aangehaalde beginselen.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC